

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 1946 r.

Nr 32

TREŚĆ:

DEKRETY:

Poz.:	200	— z dnia 25 czerwca 1946 r. o państwowym planie inwestycyjnym	363
	201	— z dnia 25 czerwca 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Instytut Wydawniczy”	366
	202	— z dnia 25 czerwca 1946 r. o organizacji i zakresie działania Morskiego i Portowych Urzędów Zdrowia	367
	203	— z dnia 25 czerwca 1946 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec	369
	204	— z dnia 25 czerwca 1946 r. o zbywaniu statków morskich na rzecz cudzoziemców	369
	205	— z dnia 25 czerwca 1946 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń weteranów powstań narodowych	370

200

DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

o państwowym planie inwestycyjnym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Dział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Inwestycjami w rozumieniu niniejszego dekretu są wszelkie nakłady gospodarcze, powodujące wzrost lub zachowanie trwałych dóbr produkcyjnych (wytwórczych), bądź dóbr trwałego użytkowania, a w szczególności nakłady związane z:

- podstawowymi urządzeniami gospodarczymi,
- budownictwem użytkowym i mieszkalnym,
- nowymi urządzeniami produkcji dóbr i usług,
- remontem kapitalnym i zabezpieczeniem istniejących urządzeń produkcyjnych,
- uzupełnianiem urządzeń produkcyjnych i renowacją zużytych,
- nabyciem patentów i licencji oraz udziałów w nowotworzonych przedsiębiorstwach,
- pracami wstępnymi do inwestycji, które mają być wykonane w następnym okresie,
- gromadzeniem specjalnych długotrwałych zapasów surowców, półfabrykatów i środków produkcji.

2. Rozporządzenie Ministra Odbudowy wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i z właściwymi ministrami określi, jakiego rodzaju remonty uważane są za kapitalne i jakie prace mają charakter wstępny do przyszłych inwestycji.

Art. 2. 1. Państwowy plan inwestycyjny obejmuje następujące inwestycje:

- administracji państwowej,
 - instytucji, zakładów i przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym,
 - samorządu terytorialnego, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych oraz związków i instytucji publiczno-prawnych,
 - spółdzielni,
 - osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego.
- 2) Inwestycje wymienione w ust. 1 pkt d) i e) wchodzi do państwowego planu inwestycyjnego tylko w tych przypadkach, gdy wykonywane są przy pomocy Państwa lub instytucji państwowych albo prawa publicznego, udzielanej bądź w postaci kredytów bankowych, bądź przydziałów surowców lub materiałów, bądź ulg podatkowych, bądź w jakiegokolwiek innej postaci.

Art. 3 Wydatki inwestycyjne administracji państwowej, instytucji, zakładów, przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw pod zarządem państwowym, wydatki inwestycyjne

samorządu terytorialnego i instytucji, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych oraz związków i instytucji publiczno-prawnych mogą być dokonywane tylko w ramach i na podstawie państwowego planu inwestycyjnego, nawet w razie posiadania odpowiednich własnych środków na pokrycie projektowanych wydatków inwestycyjnych, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Okres, na jaki sporządzony jest plan inwestycyjny, uzależniony jest od potrzeb, wynikających z sytuacji gospodarczej kraju oraz zamierzeń inwestycyjnych i ustalony zostaje w drodze uchwały Rady Ministrów.

2. Okres planu inwestycyjnego nie może być jednak krótszy od okresu budżetowego, jeżeli zaś obejmuje kilka okresów budżetowych, początek i koniec okresu objętego planem inwestycyjnym powinien pokrywać się z odpowiednim okresem budżetowym.

Art. 5. 1. Państwowe plany inwestycyjne sporządzane na jeden okres budżetowy są planami szczegółowymi, na okresy zaś dłuższe, aniżeli jeden okres budżetowy, sporządzane są plany ogólne, zawierające wytyczne co do zakresu i rozmiaru planu oraz hierarchii i kolejności potrzeb inwestycyjnych. Na poszczególne okresy budżetowe, objęte planem ogólnym, sporządza się plany szczegółowe według przepisów Działu II.

2. Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, ustali sposób sporządzania państwowego planu inwestycyjnego na okresy dłuższe, aniżeli jeden okres budżetowy.

Art. 6. 1. Państwowe plany inwestycyjne zarówno ogólne, jak i szczegółowe ogłaszane są w formie ustaw.

2. Uchwalenie w drodze ustawodawczej planu szczegółowego następuje w terminach i z zachowaniem warunków, przewidzianych dla budżetu państwowego.

Art. 7. W zakresie inwestycji nie objętych państwowym planem inwestycyjnym Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń uzależnić dokonywanie ich od zachowania przez inwestorów specjalnych warunków, dotyczących sposobu finansowania tych inwestycji oraz sposobu i rozmiaru korzystania z rozdziału surowców, materiałów, sprzętu technicznego i taboru transportowego.

Art. 8. 1. Do przedsiębiorstw osób fizycznych lub prawnych prawa prywatnego, dokonywających inwestycji objętych państwowym planem inwestycyjnym, bądź wpłat lub lokat na cele inwestycyjne, stosuje się art. 29 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

2. Rodzaje wpłat lub lokat, do których będzie miał zastosowanie przepis ust. 1, oraz

warunki, na jakich mają one być dokonywane, ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Dział II.

Sporządzanie planu szczegółowego.

Art. 9. 1. Państwowy plan inwestycyjny sporządza Centralny Urząd Planowania na podstawie projektów przedłożonych przez następujące władze oraz instytucje:

- a) w zakresie inwestycji administracji państwowej oraz inwestycji instytucji, zakładów i przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw pod zarządem państwowym — przez właściwych ministrów;
- b) w zakresie wszelkich inwestycji użyteczności publicznej i budowlanych związków samorządowych, w zakresie budownictwa mieszkaniowego innych związków, instytucji prawa publicznego oraz spółdzielni i ich związków, w zakresie wszelkich inwestycji budowlanych osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego — przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej oraz innymi właściwymi ministrami;
- c) w zakresie inwestycji spółdzielni nie objętych pkt b) — przez właściwe związki rewizyjne bądź gospodarcze tych spółdzielni za pośrednictwem Państwowej Rady Spółdzielczej;
- d) w zakresie pozostałych inwestycji związków, instytucji prawa publicznego oraz osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego — przez właściwych ministrów.

2. Projekty sporządzane są na podstawie wniosków inwestorów o objęcie projektowanej przez nich inwestycji państwowym planem inwestycyjnym lub z inicjatywy władz oraz instytucji zainteresowanych.

Art. 10. Prezes Centralnego Urzędu Planowania ustali w drodze instrukcji:

- a) zakres inwestycji objętych planem szczegółowym;
- b) wzory wniosków o objęcie planem szczegółowym, sposób ich wypełniania przez inwestorów oraz terminy składania tych wniosków;
- c) zasady preliminowania kosztów zamierzonych inwestycją;
- d) zasady, na których oparte będzie zapotrzebowanie sił roboczych i materiałów;
- e) sposób sporządzania i termin przedkładania projektów do planu szczegółowego (art. 9 ust. 1);
- f) sposób koordynacji wstępnych prac nad projektami poszczególnych kategorii inwestorów, wymienionych w art. 9 ust. 1.

Art. 11. Przedłożone projekty do planu szczegółowego Centralny Urząd Planowania uzgadnia z właściwymi ministrami lub przedstawicielami inwestorów i włącza do planu szczegółowego z uwzględnieniem hierarchii i kolejności potrzeb, odpowiednio do możliwości finansowych i materiałowych oraz rozporządzalnych sił roboczych.

Dział III.

Pokrywanie wydatków planu szczegółowego.

Art. 12. Wydatki związane z wykonaniem państwowego planu inwestycyjnego pokrywane są ze środków własnych inwestorów, z dotacji Skarbu Państwa oraz w drodze operacji finansowych i kredytowych opartych o niżej wymienione źródła:

- a) państwowy fundusz inwestycyjny, przewidziany w odrębnych przepisach prawnych;
- b) fundusze amortyzacyjne przedsiębiorstw państwowych;
- c) fundusze lokacyjne instytucji oszczędnościowych, bankowych i ubezpieczeniowych;
- d) wszelkie inne fundusze o przeznaczeniu inwestycyjnym, tworzone na podstawie specjalnych przepisów prawnych;
- e) wpływy ze sprzedaży mienia państwowego po pokryciu ciężących na nim zobowiązań;
- f) wpływy z wewnętrznych operacji kredytowych;
- g) kredyty zagraniczne średnio- i długoterminowe;
- h) lokaty Skarbu Państwa.

Art. 13. 1. Każdorazowy państwowy plan finansowy ustala, w jakim rozmiarze przewidziane w planie szczegółowym wydatki są pokrywane bądź z własnych środków inwestorów, bądź z dotacji Skarbu Państwa, bądź też z operacji finansowych i kredytowych.

2. Do czasu ogłoszenia ustawy o państwowym planie finansowym Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania ustala plan finansowego pokrycia planu szczegółowego ze środków przewidzianych w ust. 1.

Art. 14. 1. Kredyty na pokrycie wydatków, przewidzianych planem szczegółowym, będą uruchamiane na wniosek właściwych ministrów co kwartał przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

2. Kredyty będą uruchamiane tylko na te cele, na które zostały przyznane z wyjątkiem przypadku, przewidzianego w art. 17.

Art. 15. Jeżeli sytuacja gospodarcza na to pozwala, może nastąpić włączenie do planu szczegółowego nowych inwestycji w drodze

uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu, pod warunkiem, że związane z tym zwiększenie kwoty wydatków, przewidzianych planem inwestycyjnym, nie przekroczy 10% ogólnej kwoty planu i że zwiększenie to znajdzie pokrycie z innych źródeł, aniżeli dotacje Skarbu Państwa.

Dział IV.

Wykonanie planu szczegółowego.

Art. 16. Wykonanie planu szczegółowego należy do zakresu działania właściwych ministrów.

Art. 17. Prezes Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu i właściwymi ministrami może dokonywać zmian w ramach określonych postanowieniami każdorazowego planu szczegółowego.

Art. 18. Włączenie do planu nowych robót, nie przewidzianych w planie szczegółowym, może być dokonane na zasadzie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu, jeżeli nie pociąga to za sobą zwiększenia ogólnej kwoty wydatków, przewidzianych planem.

Art. 19. 1. Kredyty przewidziane przez państwowy plan finansowy wygasają po upływie trzech miesięcy od końca okresu budżetowego.

2. Kredyty nie wydatkowane podlegają zwrotowi.

3. Sposób zarachowania kredytów nie wykorzystanych ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania z tym ograniczeniem, że mogą być przeznaczone tylko na cele inwestycyjne.

Art. 20. Sprawozdanie finansowe z wykonania planu szczegółowego w zakresie środków finansowych, dostarczonych przez Skarb Państwa, wchodzi do zamknięcia rachunków państwowych za dany okres budżetowy.

Art. 21. Zasady nadzoru i sprawozdawczości z wykonania i finansowania państwowego planu inwestycyjnego ustali Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania albo Ministra Skarbu, każdego we właściwym zakresie działania.

Art. 22. Prezes Centralnego Urzędu Planowania może w porozumieniu z właściwymi ministrami przedsięwziąć doraźne czynności kontrolne w zakresie wykonania planu szczegółowego, mające na celu ustalenie postępu robót inwestycyjnych, sposobu gospodarowania finansowego i materiałowego oraz wykorzystania sił roboczych.

Art. 23. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

Art. 24. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Raakiewicz

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

w/z Minister Skarbu:

Daniel Kuszewski

w/z Minister Oświaty:

Bronisław Biedowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

w/z Minister Przemysłu:

Wacław Ciszewski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego

Stefan Jędrzychowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Minister Kultury i Sztuki:

Władysław Kowalski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

w/z Minister Apropowizacji i Handlu:

Alfred Jaroszewicz

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Informacji i Propagandy:

Stefan Matuszewski

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

201

DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Instytut Wydawniczy“.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Państwowy Instytut Wydawniczy“, zwane w dalszych artykułach przedsiębiorstwem.

Art. 2. Siedzibą przedsiębiorstwa jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wydawanie i rozpowszechnianie książek, czasopism i wszelkiego rodzaju wydawnictw, z wyjątkiem wydawnictw wchodzących w zakres wyłącznej działalności wydawniczej innych przedsiębiorstw państwowych.

Art. 4. Przedsiębiorstwo stanowi odrębną jednostkę gospodarczą i jest osobą prawną. Gospodarka przedsiębiorstwa prowadzona być winna według zasad handlowych, z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesu społecznego, na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, które podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Informacji i Propagandy

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 5. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokolarnie w imieniu Skarbu Państwa. Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu. Majątek ruchomy przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokolarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje przedsiębiorstwu na własność. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

Art. 6. Przedsiębiorstwo ma prawo dokonywania krótko, średnio i długo-terminowych operacji kredytowych, przy czym te ostatnie wymagają zgody Ministra Skarbu. Długoterminowe operacje, które mają obciążać majątek nieruchomy, mogą być dokonywane tylko na podstawie upoważnień ustawowych.

Art. 7. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego użytkowanego i za-